

ROMANA

Széles a világ
– nagy a szerelem

Kandy Shepherd
Egy a millióhoz

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Kandy Shepherd, 2016 – HarperCollins Magyarország Kft., 2018

A ROMANA 655. eredeti címe: *The Bridesmaid's Baby Bump*

(Harlequin Mills & Boon, Romance)

• *Magyarra fordította:* Harcsa Henrietta

Nyomtatásban megjelent a ROMANA 655. számában, 2018

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-448-516-2

• *Kép:* Shutterstock

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a HarperCollins Magyarország Kft., 2018

• *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1122 Budapest, Városmajor u. 11.

• *Felelős kiadó:* dr. Bayer József

• *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix

• *Telefon:* +36-1-488-5569; *e-mail-cím:* harpercollins@harpercollins.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.harpercollins.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

1. FEJEZET

Eliza Dunne és Jake Marlowe egy középkori kastély báltermében keringöztek Európában. A világ minden tájáról érkezett vendégek százai táncoltak együtt velük a kamarazenekar muzsikájára. A nők értékes ékszerei és színes ruhái csak úgy tündököltek a kristálycsillárok fényében. Olyan volt, mint egy tündérmese.

Elizának nem voltak drága ékszerei, mégis remekül érezte magát elbűvölő, éjkék ruhájában, amelynek gyöngyökkel varrt felsőrésze szorosan simult a testére, míg a szoknyarész lefelé bővült. A haját strasszkövekkel díszített fésűkkel tűzte fel, amelyek versenyt ragyogtak a szandáljával. Jake elegáns, méret után készült szmokingot viselt.

Eliza mégsem a mesés környezettől érzett bizsergést a testében, hanem Jake miatt. A férfi magas volt, és vonzóbb, mint a herceg, akinek az esküvőjét ünnepelték éppen. Már az első találkozásukkor lenyűgözte Elizát.

A táncuk éppen olyan intim volt, akár egy csók. Jake átkarolta a derekát, Eliza keze pedig a vállán nyugodott, miközben arca a férfi érdes arcához simult. Érezte Jake testének melegét, belélegezte fanyar illatát, ami megrészesgítette érzékeit. A körülöttük táncoló párokról alig vett tudomást.

Körülbelül két éve találkozott először Jake-vel, amikor barátnője és üzlettársa, Andie Newman házasságot kötött Dominic Hunttal, a férfi barátjával és üzlettársával. Jake volt a vőlegény tanúja, Eliza pedig a menyasszonyé. Az első pillanattól fogva remekül megértették egymást.

Utána Eliza egyetlen alkalommal találkozott a férfival, egy üzleti rendezvényen. Később a fél éjszakát végigbeszélgették, és Eliza azóta sem tudta elfelejteni Jake-et, akit nyugtalanítóan másnak talált, mint a többi férfit.

Ma ismét esküvői tanúk voltak: ezúttal Eliza másik barátnője és üzlettársa, Gemma Harper ment férjhez pompás szertartás keretében Tristanhoz, Montovia koronahercegéhez.

A fogadáson Eliza először Tristannal, majd Dominickal táncolt. Jake nem rejtette véka alá türelmetlenségét, s a következő táncra ő kérte fel Elizát. Különböző királyi házak tagjai és rengeteg nemesember volt jelen. Gemma fel is világosította Elizát, hogy kik a még elérhető férfiak, de őt kizárólag Jake érdekelte.

Jake egy kicsit elhúzódott tőle, és mosolyogva nézett le rá. Ragyogó zöld szeme láttán Elizának elakadt a lélegzete. Enyhén borzas szőke hajával, markáns állával és fehér fogaival a férfi hollywoodi sztárokhöz hasonló látványt nyújtott, de úgy tűnt, észre sem veszi, hogy a nők lopott pillantásokat vetnek felé.

– Jól szórakozol? – érdeklődött.

Mély hangja hallatán Eliza megborzongott.

– Nem tudom, hogy a szórakozás-e a megfelelő kifejezés. Olyan, mintha csak álmodnám az egészet.

– Rendkívüli, ugye? Egy királyi esküvő tényleg nem mindennapi esemény egy átlagos ausztrál életében.

Eliza szerint Jake egyáltalán nem volt átlagos. Már a húszas éveiben milliárdos lett, most pedig, harminckét évesen, a saját informatikai vállalatát vezette. De gazdagsága, ragyogó intellektusa és csodálatosan jóképű megjelenése ellenére mégis szerényen viselkedett.

– Egy birkafarmon nőttem fel Új-Dél-Walestől nyugatra – mesélte Eliza. – Arrafelé a legtöbb esküvőt a pajtában tartják. Egy hozzám hasonló vidéki lánynak ez itt mesevilág.

– Pedig igazi nagyvárosi lánynak látszol. Ráadásul te vagy a vezetője Sydney legjobb rendezvényszervező ügynökségének. És te vagy a legszebb a Partikirálynők közül.

– Köszönöm. – Eliza mindent megtett, hogy ne vörösödjön el. – De nem én vagyok a vezető, Andie-vel és Gemmával egyenrangú partnerek vagyunk.

Eliza felelt a pénzügyekért, Andie az események megtervezéséért, Gemma pedig az ételekért.

– De te vagy az üzletasszony – erősködött a férfi.

– Az igaz – ismerte el Eliza.

A munka volt a mindene, és a három évvel ezelőtti alapítás óta minden idejét és energiáját a vállalkozásuknak szentelte.

– Tristan mesélte, hogy Gemma maga szervezte az esküvőt – jegyezte meg Jake. – Te és Andie pedig a távolból segítettetek neki.

– Így van.

Jake és a herceg nagyon jó barátok voltak. Évekkel ezelőtt találkoztak síelés közben Montoviában.

Eliza csodálattal és büszkeséggel eltelve csóválta meg a fejét.

– El se tudom hinni, hogy a barátnőmből egy nap királyné lesz. Persze Gemma számára ennek nincs semmi jelentősége. Neki csak Tristan számít. Olyan boldog vele.

Eliza maga is észrevette, milyen vágyakozóan cseng a hangja. Természetesen ő is álmodozott a nagy szerelemről, de eddig még nem találkozott vele, és most, huszonkilenc évesen, már nem is nagyon hitt benne, hogy fog. Volt már egy tönkrement házasság a háta mögött, s a válás óta minden randevúja katasztrófálisan alakult. Semmiképpen nem akart újra férjhez menni, hozzákötni az életét egy uralkodó típusú férfihoz, amilyen a volt férje vagy az apja volt, még ha néha magányosnak érezte is magát.

– Tristan is nagyon boldog – felelte Jake. – Azt mondja, nekem köszönheti, mert én mutattam be Gemmának.

Amikor Tristannak estélyt kellett adnia Sydneyben, Jake a Partikirálynőket ajánlotta neki. Tristan akkoriban inkognitóban járt a városban. Gemmával rögtön egymásba szerettek, s ez a kapcsolat persze nagy ismertséget hozott a cég számára.

Jake ismét Elizát nézte.

– Most viszont aggódsz, hogy mit jelent majd Gemma új helyzete a vállalkozásokra nézve, ugye?

Eliza a homlokát ráncolta.

– Honnan tudod?

– Tapasztalatból. Láttam az arcodon, amikor kimondtam Gemma nevét.

– Nem gondoltam, hogy ennyire könnyű átlátni rajtam. Gemma szeretné folytatni a munkát, de én nem hiszem, hogy ez ekkora távolságból sikerülhet. – Eliza körülnézett. – Ő már egy teljesen másik világban él, és rengeteg kötelezettsége van.

Eliza tudta, hogy neki kell megoldást találnia a problémára, mert mindig is Andie és Gemma voltak a kreatívak, ő pedig a szervező. Barátnői gyakran cukkolták azzal, hogy kontrollmániás, de ők hárman remekül kiegészítették egymást.

Jake szorítása erősebb lett a derekán.

– Ne engedd, hogy ez elrontsa az estédet.

Eliza ismét megborzongott a férfi hangjától.

– Igazad van. Szeretnék kiélvezni minden pillanatot.

Minden pillanatot Jake-kel. Eliza boldogan lehunyta a szemét, de sajnos a tánc hamarosan véget ért.

– Még egy pezsgőt? – kérdezte Jake. – Megihatnánk a teraszon.

A terasz a bálterem teljes hosszán végighúzódott, s a boltíveken keresztül fantasztikus kilátás nyílt a kivilágított kertre és a tengerre, amely fölött ragyogott a hold. A távolban hófödte hegycsúcsok.

Kissé csípős volt az októberi levegő. Egész természetesnek tűnt hát Eliza számára, hogy Jake átkarolja a vállát, miközben a kilátást csodálja. Élvezte a férfi testének melegét, minden érintését elevenen érezte, s mikor hozzásimult, érezte izmai rezzenéseit.

– Olyan valóságos ez a hely – jegyezte meg halkan.

– Igen, szinte már kísérteties – felelte Jake.

Eliza lassan kortyolt egyet a pezsgőjéből. Mivel jól kiismerte magát a borok és pezsgők világában, és személyesen segített Gemmának a választásnál, tisztában volt vele, hogy ez a kapható legdrágább évjárat. De Jake közelsége annyira elbűvölte, hogy az se tűnt volna fel neki, ha ásványvizet iszik.

Jake kivette a kezéből a poharat, a közelben álló antik asztalkára tette, aztán visszafordult felé. Magas volt, legalább százkilencven centi; Eliza örült, hogy magas sarkú cipő van rajta, mert nem szívesen nézett fel a férfiakra.

- Egész nap csak arra vártam, hogy végre kettesben lehessen veled – vallotta be Jake.
- Én is. – Eliza örült, hogy nem remeg a hangja.

Jake csak nézte egy darabig. Olyan közel álltak egymáshoz, hogy lélegzetvételei Eliza haját csiklandozták. A férfi szeme még sötétebbnek tűnt. Mindjárt megcsókolja...

Eliza önkéntelenül közelebb lépett hozzá, finoman elnyílt az ajka. Semmire sem vágyott jobban ebben a pillanatban.

Mégis habozott. Valamit még tisztázniuk kellett, gyorsan hátrált is egy lépést.

- Jake, változott bármi Tristan sydneyi estélye óta? Lezajlott a válásod?

Mivel a férfi nem válaszolt azonnal, Elizát elhagyta a bátorsága.

– Folyamatban van, de még nem jogerős. Várom az az előzetes ítéletet. A végleges még messze van.

- Ó. – Eliza mély csalódottságot érzett. – Azt hittem...

- Azt hitted, hogy már szabad vagyok? – kérdezte Jake nyersen.

Eliza az ajkába harapott, és bólintott. A férfi erre ráncolni kezdte a homlokát.

- Én is. De ez nem olyan egyszerű... A vagyon felosztása...

- Persze, értem – felelte Eliza.

De akkor mikor leszel végre szabad? – kérdezte volna legszívesebben.

Jake szája körül kemény vonás jelent meg.

- Nagyon idegesítő, de szörnyen bonyolult a helyzet.

Dollármilliókról volt szó, és egy közös életről, amelyet most a darabjaira szedtek. Már Eliza is túl volt egy váláson, s bár ott jóval kevesebb pénzről kellett döntenie, tudta, hogy egy válás mindig sebeket hagy hátra, függetlenül attól, meddig volt házasság az ember. Ezért sem akarta további kérdésekkel nyaggatni a férfit.

Amikor először találkoztak, Jake elmesélte neki, hogy a felesége hét év házasság után el akar válni tőle, amit ő nem szeretne. A második találkozásukkor már azt mondta, elindítják a válópert. Mivel Eliza látta, hogy még mindig ellentétes érzelmek közt ingadozik, visszautasította a férfi javaslatát, hogy maradjanak kapcsolatban. Túl erős vonzalmat érzett iránta, nem lett volna képes úgy tenni, mintha csak jó barátok lennének.

Amúgy sem akart nő férfival találkozgatni. Akkor sem, ha már majdnem kimondták a válást. Akkor sem, ha ez a férfi Jake Marlowe. Nem hiányzott, hogy a médiában mindenféle találgatások kapjanak szárnyra róla. Ráadásul a házasságuk végén őt is megcsalta a férje, s bár nem ismerte Jake feleségét, semmiképp sem szeretett volna ugyanilyen fájdalmat okozni neki.

Hátrált még egy kicsit, megköszönte a torkát.

- Kívánom neked, hogy... – Éles hang szakította félbe, elnémult és összerezett.

Jake az órájára pillantott, majd halkán szitkozódni kezdett.

– Éjfél van – mondta. – Ilyenkor szoktam felhívni a cégemet, hogy tájékozódjak, mi a helyzet. – Kikapcsolta a riasztást. – De ma este kihagyom.

Hirtelen csend borult a teraszra. Csak a bálteremből kiszűrődő lágy muzsikát lehetett hallani, és egy másik pár halk nevetését a terasz másik végében. Elizának feltűnt, hogy kapkodva szedi a levegőt, és szíve a torkában dobog.

- Ne, hívd csak őket nyugodtan. Későre jár, mennem kell.

Gyorsan elfordult, és összefogta a ruháját, de Jake elkapta a csuklóját, és ismét maga felé fordította.

- Kérlek, ne menj el!

Jake figyelte, milyen hősiesen próbálja leplezni csalódottságát – ami persze meg sem közelíthette az övét.

– Mennem kell – erősködött a nő, miközben próbált kiszabadulni a szorításból. – Még nő vagyok, nem lehet...

– Nem engedhetünk a vonzalomnak, amit a kezdetekről érzünk egymás iránt?

Eliza bólintott.

Tény, hogy már az első találkozáskor valósággal szikrázott köztük a levegő. Jake számára olyan volt ez, mint valami kinyilatkoztatás. Esély valami újra és izgatóra, miután olyan sokáig próbálta megmenteni a házasságát. Eliza olyan gyönyörű, okos és intelligens volt – és olyan megközelíthetetlen.

A második találkozáskor világos lett Jake számára, hogy Eliza is erősen vonzódik hozzá, ma este pedig felfedezte, hogy hozzá hasonlóan ő is többre vágyik.

Azt mindenesetre egyértelművé tette még a legutóbbi találkozásukkor, hogy nem hajlandó nő férfival kezdeni. Jake tiszteletben tartotta a döntését. Tehetős emberként számtalan nővel találkozott, akit csak a pénz érdekelt, s akit kicsit sem zavart, hogy házas.

Amikor Tristan felkérte, legyen a tanúja, rögtön igent mondott, nem utolsósorban azért, mert így viszontláthatta Elizát. Egyszerű, kékeslila ruhájában ő volt a legszebb a koszorúslányok közül, sőt, Jake szemében legalábbis, még a menyasszonyt is maga mögé utasította. Ebben a báli ruhában pedig, amely kihangsúlyozta karcsú derekát és nőies domborulatait, simán felvehette a versenyt a nemesi származású hölgyvendégekkel.

– Nem ebben reménykedtem ma estére – vallotta be Jake.

– Én sem – suttogta Eliza.

Jake-nek elakadt a lélegzete a szépségétől. Kék szeme zafírként ragyogott, szemöldöke és szempillái éppolyan feketék voltak, mint a haja, és csodálatos kontrasztot alkottak világos bőrével. Jake gyanította, hogy írek is lehetek a felmenői között. Alig tudott valamit róla, de vágyott rá, hogy jobban megismerhesse.

Éppen ő, aki azt hitte, soha többé egyetlen nő sem keltheti fel az érdeklődését. Aki meg volt győződve róla, hogy csak egyszer fog megnősülni. Aki kétségbeesetten ragaszkodott a házassághoz egy olyan nővel, akivel már nagyon régen elidegenedtek egymástól. Aki rá se nézett másra, egészen addig, amíg össze nem hozta a sors Elizával.

Idegesítette, hogy ennyire elhúzódik a válás. Eleinte ő késleltette a dolgokat, mert reménykedett, hogy még található megoldást a problémáikra a feleségével. Aztán rájött, hogy Fern megcsalja. És onnantól már alig győzte kivárni, hogy végre kimondják a válást, és felégethessen maga mögött minden hidat.

– Már csak néhány hónap, és újra szabad leszek, Eliza. Nem hivatalosan már most is szingli vagyok. Nem lehetne...?

Eliza arcán látszott, mennyire vívódik. Jake mégsem lepődött meg, amikor megrázta a fejét.

– Nem – felelte remegő hangon. – Csak miután hivatalosan kimondták.

Jake csodálta a becsületességéért, de kis híján felnyögött, annyira fáj neki a válasz. Magához húzta. Nehezebbre esett visszafogni magát, legszívesebben lecsapott volna az ajkára a szájával. Lehet, hogy néhány csókkal és egy kis becézgetéssel meg tudná győzni, de maga is belátta, hogy Elizának igaza van. Még nem áll készen – több szempontból sem.

– Amint kimondták a válást, jelentkezem, és meglátogatlak Sydneyben. – Jake Brisbane-ben élt, Queensland fővárosában, repülővel körülbelül egyóránnyira északra.

Ujjai szinte öntudatlan mozdulatával végigsimított Eliza meztelen vállán és hátán. Inkább csak megnyugtatónak szánta a gesztust. Nem gondolhat szexre. Most nem – még nem.

Eliza feje a vállán pihent, Jake érezte a bólintását.

– Rendben.

Jake egy darabig a karjában tartotta, szorosan magához ölelve. Belélegezte édes, virágos illatát, élvezte melegségét. Azt kívánta, bár csak ne kellene elengednie. Eliza végül elhúzódtól tőle, majd felnézett rá. Arca kipirult, szeme még kékebbnek tűnt, mint máskor.

– Kora reggel visszarepülök Sydneybe, már nem látjuk egymást.

– Nekem Zürichben van megbeszélésem – felelte Jake. – Nagyon korán kell indulnom.

– Hát... akkor a viszontlátásra.

Jake végigsimított ujjával Eliza ajkán.

– A *mielőbbi* viszontlátásra.